

REGIO

j o u r n a a l

P a r k s t a d

- "Noah, ik ben altijd dicht bij jou. Ook al ben ik niet altijd bij je in de buurt."
- Slimme oplossingen geven bewoners meer eigen regie
- En nog veel meer...

Waarom het belangrijk is om onze mooie verhalen te delen

Met ons regiojournaal informeren we u elk kwartaal over interessante onderwerpen binnen Op de Bies en Gastenhof. Cliënten vertellen over wat ze meemaken en wat hun dromen zijn. Medewerkers lichten toe hoe ze zorg, ondersteuning en behandeling bieden. En hoe ze zich inzetten om die dromen te laten uitkomen. Verwanten vertellen over hun ervaringen en vrijwilligers nemen ons mee in waarom zij het leven van onze cliënten willen verrijken. Dit regiojournaal is opnieuw gevuld met talloze voorbeelden die bewijzen dat we samen meer mogelijk maken!

"Een nieuw gezicht bij het voorwoord hoor ik u denken. Dat klopt! Laat ik me daarom eerst even voorstellen. Ik ben Robin Schmitz en sinds drie jaar verbonden aan regio Parkstad als communicatieadviseur. Wat me toen gelijk opviel, was dat er in de regio elke dag bijzondere dingen gebeuren. Waardevolle gebeurtenissen die echter vaak als vanzelfsprekend werden beschouwd. Met als gevolg dat er weinig moeite werd genomen om deze voorbeelden te delen met anderen. En dat terwijl we juist

trots zouden moeten zijn op wat onze cliënten allemaal doen. En trots op wat medewerkers en verwanten voor hen betekenen, elke dag opnieuw. Daarom probeer ik sinds 2020 een gezicht te geven aan al deze mooie verhalen. In de vorm van artikelen in dit regiojournaal en berichten op social media. Het doet me deugd dat deze verhalen telkens op veel positieve reacties en opgestoken duimpjes kunnen rekenen. Laten we deze verhalen dan ook blijven vertellen! Heeft u een mooi verhaal

dat u wilt delen? Neem dan contact met mij op. Mocht u trouwens al uitgekeken zijn op mijn gezicht boven dit voorwoord, dan heb ik goed nieuws: vanaf nu wordt het voorwoord van het regiojournaal telkens door iemand anders geschreven. Dat kan een cliënt, een medewerker, een vrijwilliger of een verwant zijn. Wilt u het volgende voorwoord schrijven? Laat het me weten! U kunt contact met me opnemen door een e-mailbericht te sturen naar rschmitz@koraal.nl ■

→ Bewoners nog bewuster benaderen

Shantala: "Jij bent goed zoals je bent. En ik ben er voor jou!"

In de zorg voor mensen met een verstandelijke en lichamelijke beperking denken we vanuit mogelijkheden. Om cliënten een mooi leven te bieden, met zoveel mogelijk woongenot en eigen regie. Dat neemt niet weg dat cliënten in de langdurige zorg op veel vlakken afhankelijk blijven van de bekende gezichten om hen heen. Van de zorgprofessionals op hun woongroep. In de relatief kleine wereld van onze cliënten zijn medewerkers sleutelfiguren en is vooral de manier waarop de benodigde zorg en ondersteuning wordt geboden bepalend.

Cliënten voelen haarfijn aan of het ochtendmoment met hun persoonlijke begeleider een aaneenschakeling van handelingen is of dat er oprecht energie wordt gestoken in het aangaan van een wederzijdse connectie. Net zoals cliënten aanvoelen of begeleiders gespannen zijn of er met hun hoofd niet helemaal bij zijn. Een medewerker heeft elke dag opnieuw de kans om het verschil te maken in het leven van een cliënt. Door nabijheid te bieden.

Door rekening te houden met gevoeligheden en te zorgen voor een veilige omgeving. Door ontspannen te beginnen aan een 1-op-1-moment. Door niet met woorden maar met aanrakingen te zeggen: jij bent goed zoals je bent. En ik ben er voor jou!

Betekenisvol contact

Herma van den Berg is haptonomisch fysiotherapeut bij Koraal locatie Op de Bies. Vanuit die rol weet ze als geen ander hoe

groot de meerwaarde is van een betekenisvol contact met cliënten. Herma: "Een paar jaar geleden ben ik begonnen met het overbrengen van de principes van Shantala Speciale Zorg aan begeleiders op de woongroepen. Dan heb ik het over veiligheid, vertrouwen en respect. Maar ook over aandacht, tempo en rust. Shantala is een respectvolle manier van benaderen die een impuls kan geven aan de kwaliteit van leven zoals onze cliënten die ervaren." Dat vinden

veel begeleiders inmiddels ook. Er is namelijk veel vraag naar de training.

Aanraking en benadering

"Als aanrakingsmethode is Shantala gericht op de zintuiglijke prikkelverwerking", legt Herma uit. "Shantala kan preventief, therapeutisch en kalmerend werken. Als je de aanrakingsmethode en de benaderingswijze met elkaar combineert, biedt dit veel handreikingen voor het beter laten verlopen van de dagelijkse zorgmomenten. Denk aan wassen, afdrogen, aan- en uitkleden en eten. Daarnaast kun je Shantala inzetten voor een ontspanningsmoment met een cliënt. Aangename aanraking en warmte activeren het systeem van rust en verbondenheid en geven een gevoel van welbevinden. Deze effecten zijn niet altijd direct meetbaar, maar wel waarneembaar aan een cliënt die zichtbaar lekkerder in zijn vel zit. Wat hierbij enorm belangrijk is, is dat je je als medewerker realiseert dat contact altijd bij jou start. Ben je gespannen, dan zal de ander dit overnemen. Ben je rustig, dan zal de cliënt ook meer ontspannen."

Persoonlijke aandacht

Wat vinden medewerkers zelf? Mieke Donners werkt dagelijks met jonge cliënten met

Herma van den Berg: "Met Shantala zeg je eigenlijk: ik maak tijd voor jou. En voor mij is het belangrijk dat jij je fijn voelt. Aangename aanraking en warmte activeren bij onze bewoners het systeem van rust en verbondenheid en geven een gevoel van welbevinden."

een ernstig meervoudige beperking (EMB). Zij volgde eind vorig jaar de training. "Bij Shantala dacht ik eerst aan een rustgevende massagetechniek. Maar Shantala bleek zoveel meer. Het is een benaderingswijze waarbij

je jezelf voortdurend bewust bent van hoe je het contact aangaat met de cliënt. Tijdens de training leer je via eenvoudige oefeningen hoe cliënten bepaalde situaties ervaren die je al jaren kent, maar dan vanuit je eigen perspectief. Toegegeven, ik vond dat best confronterend. Maar tegelijkertijd zag ik het als een persoonlijk leermoment. Als je jezelf nog bewuster kunt verplaatsen in de cliënt, dan geeft dit de mogelijkheid om veel meer te voorzien in de wensen en de behoeften die iemand heeft. Wat die wensen en behoeften zijn, dat verschilt van cliënt tot cliënt. Maar het begint allemaal met persoonlijke aandacht. Dat is je vertrekpunt om te voorzien in meer."

Vertraging

Wat was voor Mieke de rode draad tijdens de training? "Vertraging", antwoordt ze zonder te aarzelen. "Op onze woongroep zeiden we het al eerder: cliënten leven in een ander tempo. Het is niet aan ons om ze het tempo op te leggen dat wij nastreven. Tijdens de Shantala training werd dat nog eens duidelijk onderstreept. Als zorgprofessional moeten wij voor onze cliënten onthaasten. Ervoor zorgen dat we vanuit rust aan een één-op-één-moment beginnen. Het is grotendeels bepalend voor hun dag. Neem Kevin, een

Mieke Donners: "Tijdens de Shantala training leer je via eenvoudige oefeningen hoe cliënten bepaalde situaties ervaren die je al jaren kent maar dan vanuit je eigen perspectief. Toegegeven, ik vond dat best confronterend. Maar al snel zag ik het als een leermoment dat mezelf veel kon brengen."

jongetje op onze groep met het verstandelijk niveau van een maand of acht. Hij is behoorlijk overgevoelig, vooral als je in de buurt komt van zijn hoofd of buik. Hierdoor was het lastig om hem te wassen en af te drogen. Dan dook hij al vlug in elkaar en ging ik maar snel door zodat hij er van af zou zijn. Door de handreikingen uit de Shantala training leg ik nu eerst een paar handdoeken over hem heen. Daarna strijk ik met hele rustige en langzame bewegingen van zijn nek tot onderaan zijn rug. Ik vertel hem steeds wat ik ga doen. Ik let op zijn lichaamstaal, verkrampt hij dan stop ik. Hij pakt steeds mijn handen vast op zoek naar veiligheid. Door deze momenten toe te laten ontspant hij weer. Op een bepaald moment gaat hij zelfs liggen, heel ontspannen. De spannende momenten van luier en

spalken uit doen verlopen nu veel soepeler. Af en toe legt hij zijn hoofd tegen mij aan. Ik pas nu mijn tempo aan zijn behoeften aan waardoor de verzorging ontspannen verloopt. Daarbij denk ik: wat mooi dat ik dat voor hem kan betekenen. Dit is iets dat we al onze cliënten zouden moeten gunnen."

Meer informatie

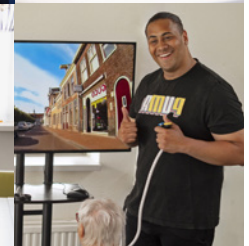
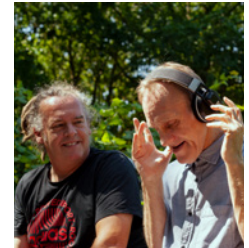
Wilt u meer weten over Shantala Speciale Zorg en wat deze benaderingswijze kan betekenen voor uw zoon, dochter of verwant? Of wilt u wellicht zelf een training volgen? Stuur dan vrijblijvend een e-mailbericht naar haptonomieOdB@koraal.nl ■

→ Week van de Zorgtechnologie

Slimme oplossingen geven bewoners meer eigen regie

Koraal regio Parkstad is vernieuwend aan 2023 begonnen. Van maandag 9 tot en met vrijdag 13 januari organiseerden we de Week van de Zorgtechnologie. Kijk om je heen en je ziet steeds meer voorbeelden van hoe technische oplossingen worden ingezet om het leven van onze cliënten te verrijken. Een spraakcomputer om jezelf verstaanbaar te kunnen maken, een snoezeltent om in te ontspannen of een slaaprobot die helpt bij een goede nachtrust. Daarnaast zetten we steeds vaker systemen in om eigen regie van cliënten te stimuleren en tegelijkertijd de veiligheid te borgen. De slimme oplossingen die vallen onder de verzamelnaam zorgdomotica zijn daar een mooi voorbeeld van.

Quli
Zorg voor jezelf

Veel van deze oplossingen worden al binnen Koraal regio Parkstad of de andere Koraal-regio's ingezet, maar zijn nog lang niet bij iedereen bekend. En dat is een gemiste kans. Omdat we vinden dat alle cliënten, verwanten én medewerkers kennis moeten kunnen maken met wat er allemaal mogelijk is als we slimme oplossingen inzetten, organiseerden we de Week van de Zorgtechnologie.

Aftrap

Na het aftrapmoment van de Week van de Zorgtechnologie op maandagmorgen werd de Uitleenservice van Koraal Digitaal officieel in gebruik genomen in regio Parkstad. Daardoor kunnen nu alle Koraal-clieanten en -medewerkers in Limburg de meest uiteenlopende technologische toepassingen uitproberen om erachter te komen of deze

aansluiten op de behoeften en zorgvragen. Denk aan de inzet van een knuffelrobot, een slaaptrainer, een muziekknussen en nog veel meer slimme oplossingen. Ook kon er op de eerste dag via een livestream contact worden gemaakt met de Mimakkers: contactclowns die met hun bijzondere benaderingswijze een lach weten te toveren op het gezicht van elke cliënt. Op dinsdag was het swingen geblazen

tijdens de Silent Disco. Of headbangen, stieldansen of breakdancen. Want bij de Silent Disco krijgt iedereen op de dansvloer zijn eigen koptelefoon met dansdrift stimulerende muziek.

Zorgtechnologie Markt

Het hoogtepunt van de week was de Zorgtechnologie Markt op woensdag.

Ongeveer twintig collega's en leveranciers waren aanwezig om meer te vertellen over de oplossingen die ze nu al in de praktijk inzetten. Een mooi voorbeeld van participatie. De Zorgtechnologie Markt werd druk bezocht. Door cliënten, door medewerkers uit verschillende Koraalregio's, door studenten en leerlingen en ook door verwanten. Bezoekers konden nader

kennismaken met uiteenlopende voorbeelden van zorgtechnologie. Bij de stand van de Uitleenservice kon bijna het gehele assortiment worden uitgeprobeerd en bij Biesfit werden apparaten toegelicht die cliënten kunnen gebruiken om in beweging te blijven. Zo was er veel belangstelling voor de virtuele fietstrainer. In de Grote Zaal vonden talloze demonstraties plaats, bijvoorbeeld van een spraakcomputer die met de ogen kan worden bediend. Of van de oplossingen die de knoppengroep inzet, waardoor het voor cliënten met beperkte handfunctionaliteit zelfs mogelijk wordt om een taart te bakken.

Maatwerk

Ook was er ruimschoots aandacht voor het op maat beantwoorden van individuele zorgvragen. Bezoekers konden luisteren naar persoonsgerichte muziekproducties. Nummers die op maat zijn gecomponeerd voor een individuele cliënt en helemaal aansluiten op zijn of haar belevingswereld. En als laatste voorbeeld van maatwerk mag de demoruimte met alle toepassingen van zorgdomotica niet worden vergeten. Verwanten konden hier in de praktijk kennismaken met de oplossingen die straks in de woning van hun eigen zoon, dochter of familielid kunnen worden ingezet (zie laatste pagina van dit artikel).

Medewerkers ondersteunen

Naast de talloze voorbeelden van zorgtechnologie die kan worden ingezet om cliënten te ondersteunen werden ook verschillende oplossingen gepresenteerd die de medewerkers in de langdurige zorg en jeudhulp iets opleveren. Zo was de leverancier van de Fierit-zorgapp aanwezig om de voordelen toe te lichten. Met deze app kunnen administratieve handelingen snel en efficiënt worden uitgevoerd via een smartphone. Verder was er een stand van Quli, het systeem dat het uitwisselen van persoonlijke en medische gegevens een stuk vriendelijker maakt. Met behoud van privacy. Tenslotte

vertelden de medewerkers van Begrijpelijke doelen over hoe de doelstellingen in de zorgplannen van cliënten zo geformuleerd kunnen worden dat ook de cliënten zelf begrijpen waar ze samen met hun begeleiders aan werken. Deze en nog veel meer voorbeelden zorgden voor een inspirerende middag.

Overenthousiasme

Omdat interactie met digitale hulpmiddelen in de meest extreme gevallen wel eens kan leiden tot overenthousiasme was de organisatie genoodzaakt om op donderdag een zorgtechnologie-vrije dag in te roosteren. Maar alle gekheid terzijde, op vrijdag werd de Week

van de Zorgtechnologie afgesloten met het bekendmaken van de winnaars van de Grote Zorgtechnologie Kleurplaat Wedstrijd Award. Een heuse jury bestaande uit cliënten van Koraal Media maakte tijdens een livestream bekend wie er in de prijzen was gevallen.

Volgende stap

We zijn ervan overtuigd dat we door de inzet van zorgtechnologie nog meer voor onze cliënten kunnen betekenen. Tijdens de Week van de Zorgtechnologie heeft iedereen op een laagdrempelige manier kunnen kennismaken met de mogelijkheden van vandaag. Laten we morgen de volgende stap zetten! ■

Zorgdomotica op korte termijn beschikbaar bij woongroepen centrumlocatie Landgraaf

Koraal regio Parkstad bereidt op dit moment zorgvuldig de ingebruikname van de nieuwe Sonevo zorgdomotica voor. Vanaf april zal deze technologie stapsgewijs bij woongroepen van Op de Bies op de centrumlocatie in Landgraaf worden geïntroduceerd.

Zorgdomotica is een verzamelnaam voor allerlei slimme technologische oplossingen die we kunnen inzetten om onze zorg en ondersteuning verder te verbeteren. Denk aan een drukknop, een bewegingsmelder of een epilepsiehorloge. Het uitgangspunt bij de inzet van zorgdomotica is altijd om op een veilige en verantwoorde manier de privacy, de bewegingsvrijheid en het woongenot van bewoners te verhogen. Zorgdomotica wordt ook afgestemd op de individuele zorgbehoeften, de zelfredzaamheid en de bewegingsvrijheid van een bewoner. Dit betekent dat de

nachtzorg voor elke bewoner op maat wordt ingericht. Alleen als het écht noodzakelijk is, wordt zorgdomotica ingezet om toezicht te houden in de nacht. Wanneer het niet nodig is continue uit te luisteren, wordt de slaapkamer van een cliënt bijvoorbeeld voorzien van een bewegingssensor of een drukknop waarmee deze zelf kan aangeven wanneer hij ondersteuning nodig heeft.

Waar staan we nu?

In de periode november 2022-januari 2023 hebben we samen met bewoners, verwanten en medewerkers in zogenoemde driehoeksgesprekken verkend wat individuele wensen en zorgbehoeften van bewoners zijn. In februari hebben we de uitkomsten van deze gesprekken besproken met de zorgdomotica-specialist. Vervolgens vertalen we de wensen en behoeften van elke bewoner in een individuele en passende inzet van zorgdomotica.

Hoe gaan we verder?

Vanaf maart worden alle medewerkers geschoold in het gebruik van de nieuwe zorgdomotica. De nieuwe technologie gaan we vervolgens groep voor groep inzetten vanaf april. We streven ernaar dat alle woongroepen op de centrumlocatie van Op de Bies in juli zijn voorzien van de nieuwe zorgdomotica.

Demoruimte

Wilt u de demoruimte met alle beschikbare zorgdomotica-oplossingen een keer bezoeken? Maak dan een afspraak via 045 – 533 99 00 of receptieodb@koraal.nl

→ Medewerkers van de Medische Dienst

Ans van Dijk vervult sleutelrol bij de Medische Dienst met verve

De professionals van de Medische Dienst van Koraal regio Parkstad dragen zorg voor ongeveer 350 cliënten met een verstandelijke beperking. Vier-en-twintig uur per dag, elke dag opnieuw. Een taak met een enorme verantwoordelijkheid die de medewerkers van de Medische Dienst met enorm veel trots dragen. In dit artikel vertelt Ans van Dijk ons meer over haar werk als verpleegkundige. Een rol die ze met toewijding uitvoert en bepalend is in het dagelijkse reilen en zeilen binnen de Medische Dienst. Welke handelingen voert Ans eigenlijk allemaal uit op een typische werkdag? Daar vertelt ze graag meer over.

→ Ans aan het werk bij de Medische Dienst van Koraal regio Parkstad

"Mijn werkdag start om half acht. De hoofdwacht neemt contact met me op om de bijzonderheden van de afgelopen nacht door te spreken. Daar maak ik een notitie van, zodat ik die informatie door kan geven zodra de arts aanwezig is. Om acht uur begint mijn collega*. Tijd om samen de mails in te duiken die zijn binnengekomen.

We beginnen onderaan in de inbox, zodat we de langst wachtende mailers als eerste van een antwoord kunnen voorzien. Inhoudelijk gaan de mails over de meest uiteenlopende zaken. Sommige collega's plaatsen een bestelling, andere willen een afspraak maken of sturen medische foto's door. Daarnaast ontvangen we ook soms vragen van verwanten en wettelijk

vertegenwoordigers. Het is soms een hele klus om iedereen van een antwoord te voorzien, vooral op maandagochtend omdat het mailverkeer in het weekend gewoon doorgaat."

Vragen doorspreken met de arts

"De artsen die zijn verbonden aan de Medische Dienst beginnen op verschillende tijdstippen zodat hun kennis en expertise op een dag langer beschikbaar is. Om negen uur neem ik de binnengekomen vragen door met de arts die als eerste begint. Ik noteer de antwoorden en koppel die terug. Wanneer een casus ingewikkeld is, dan neemt de arts het beantwoorden van de vraag over. Ik maak dan een afspraak met de groep of nodig de cliënt en eventueel de persoonlijk begeleider uit om het spreekuur te bezoeken."

Wat komt er binnen bij de front office?

"Gedurende de dag komen er voortdurend telefoontjes van de groepen binnen bij de front office van de Medische Dienst. We vragen dan door en maken een inschatting van welke arts de vragen het beste kan beantwoorden. Als we niet weten wie een bepaalde casus het beste kan beantwoorden, dan overleggen we dit met de artsen. Collega's kunnen ook bij onze

front office binnenlopen. Bijvoorbeeld om een afspraak te maken of het bekende 'potje met urine' af te leveren, uiteraard vergezeld met een formulier zodat we dit gelijk in procedure kunnen nemen."

Spreekuur

"Tijdens de spreekuren van de artsen houden we in de gaten of cliënten op tijd

aanwezig zijn in de wachtruimte. Is een cliënt er nog niet, dan bellen we naar de groep. Om het wachten voor de cliënten iets aangener te maken, zetten we altijd de televisie aan in de wachtruimte. Daarnaast zorgen we ervoor dat de artsen tijdens het spreekuur voorzien zijn van alles dat ze nodig hebben om hun werk uit te oefenen. De meeste artsen hebben spreekuur in de ochtend, omdat de medicatie die eventueel voorgeschreven wordt dan nog dezelfde dag binnekomt. Naast het artsen-spreekuur is er ook een verpleegkundigen-spreekuur. Dan ga ik zelf aan de slag. Bijvoorbeeld met bloedprikken, wondverzorging, oren nakijken en uitspuiten of wratjes aanstippen."

Mails, medicatie en meer

"Om half twaalf gaat 908, het telefoonnummer waarop de groepen ons kunnen bereiken, tijdelijk op stil en gaat de deur bij de front office dicht. Dat geeft ons de rust om de binnengekomen mails met volledige aandacht te beantwoorden. Voor één uur 's middags moet namelijk alle medicatie bij de apotheek zijn aangevraagd, zodat dit nog dezelfde dag kan worden verwerkt en geleverd. Op dit moment van de dag gaan we ook aan de slag met het opvragen van verslagen en dossiers bij onze partners. Denk aan een huisarts, ziekenhuis of revalidatiecentrum."

"Voor de rest houden wij ons bezig met opvragen van dossiers en/of verslagen zij het bij vorige huisarts, ziekenhuis of Adelante. Overal waar cliënten voor medische behandeling geweest zijn. Vanzelfsprekend verzorgen we ook de verwijzingen naar deze partijen, allemaal om de best mogelijke zorg en ondersteuning te bieden aan de cliënten die bij ons wonen. Ook plaatsen we de bestellingen voor medische producten. Denk aan verbandmaterialen, spuiten, mic-

key's en katheters. En ik zou bijna vergeten dat we tussendoor soms ook naar de groepen gaan, bijvoorbeeld om iets uit te leggen in opdracht van een arts of om bloed te prikken."

De telefoon begint weer te rinkelen

"Oef, het is alweer half drie. Wat gaat de tijd snel. Het telefoonnummer voor de groepen gaat weer aan en de telefoon begint weer vrolijk te rinkelen. Om drie uur loopt de arts nog eens binnen om een paar zaken te

overleggen en meestal verwerken we dan tegelijkertijd de berichten die we vanuit het ziekenhuis hebben ontvangen. Denk aan uitslagen van urine- en bloedonderzoek of verslagen van cliënten die een bezoek hebben gebracht aan het ziekenhuis."

Einde werkdag

"Om half vier komt de hoofdwacht naar de Medische Dienst, zodat we hem of haar op de hoogte kunnen stellen van relevante zaken die gedurende de werkdag zijn gebeurd. Om vier uur ga ik naar huis, omdat mijn werkdag al om half acht is begonnen. Mijn collega blijft nog een half uurtje langer om het stokje vervolgens toch echt aan de hoofdwacht over te dragen. Moe maar voldaan stap ik in de auto. Het was opnieuw een afwisselende, leuke, interessante, drukke, hectische en uitdagende dag. En net zoals de meeste dagen was deze weer véél te kort!" ■

** Er werken drie verpleegkundigen (Linda Canna, Jacqueline Braam en Ans van Dijk) en één doktersassistente (Sylvia Salden) op de Medische Dienst van Koraal regio Parkstad.*

→ Verhalen vertellen aan nog meer verwanten

Kent u iemand die dit regiojournaal ook graag zou willen ontvangen?

Elk kwartaal gaan we op zoek naar mooie en interessante verhalen binnen Koraal regio Parkstad. Die verschijnen in woord en beeld in dit regiojournaal, dat we verspreiden onder de ouders, verwanten en wettelijk vertegenwoordigers van cliënten die in ons systeem staan als contactpersoon.

We kunnen ons echter voorstellen dat er ook andere mensen zijn die graag op de hoogte willen blijven van wat er allemaal binnen Koraal regio Parkstad gebeurt. Kent u iemand die dit regiojournaal ook graag zou willen ontvangen? Dan kan hij of zij zich vanaf nu ook abonneren! Denk aan oma's en opa's, broers en zussen, neven en nichten, vrienden en bekenden.

Aanmelden kan op de volgende manieren:

- Klik op de knop rechtsonder op deze pagina om naar de aanmeldpagina te gaan. Vul de gevraagde gegevens in en volg de aangegeven stappen.
- Kopieer koraal.nl/nieuwsbrief-parkstad in een browser en doorloop dezelfde stappen. Deze link kunt u ook doorsturen. Bijvoorbeeld via mail of via een WhatsApp-bericht.

We hopen dat we op deze manier de bijzondere verhalen die elke dag in onze regio gebeuren aan nog meer mensen kunnen vertellen. Helpt u mee om ze verder te verspreiden? ■

Klik hier om meteen naar de aanmeldpagina te gaan!

Samen bouwen aan kwaliteit

Voorafgaand aan elk nieuw kalenderjaar schrijft Koraal een strategiebrieven waarin staat beschreven waaraan Koraal gaat werken in het nieuwe jaar. In 2023 start een nieuwe strategische periode waarin we willen toewerken naar een duurzame en toekomstbestendige dienstverlening. Daarin staan de volgende drie uitgangspunten centraal: een mooi leven voor cliënten en leerlingen, mooi werk voor medewerkers en een gezonde organisatie. Om dit op de korte en lange termijn waar te maken, moeten we als organisatie keuzes maken. In ons regioplan beschrijven we daarom waar we aan willen werken en welke doelen we willen bereiken.

Deze doelen kunnen we alleen bereiken als cliënten, verwanten, vrijwilligers én medewerkers samenwerken. De keuzes die in het regioplan 2023 staan beschreven komen dan ook voort uit de ervaringen en wensen van al deze mensen. In de periode juni-september 2022 hebben we cliënten, verwanten, vrijwilligers, medewerkers en de medezeggenschapsorganen gevraagd om mee te denken tijdens verschillende sessies met

teamleiders en het klantteam. Ook hebben we via een vragenlijst aan alle cliënten, verwanten, vrijwilligers en medewerkers gevraagd wat zij goed vinden gaan in de regio, waar ze trots op zijn, wat verbeterd kan worden en waar we onmiddellijk mee zouden moeten stoppen.

Deze vragenlijsten zijn online aangeboden aan medewerkers, per e-mail en post aan ouders, verwanten en wettelijk vertegenwoordigers

en via de applicatie Mijn Mening aan cliënten. De antwoorden zijn besproken met de bewonersraad Op de Bies en de jongerenraad Gastenhof. Cliënten hebben zo gedeeld wat ze belangrijk vinden in de zorg en ondersteuning die zij van ons ontvangen. De ontvangen antwoorden en de uitkomsten van de overleggen zijn geclusterd in verschillende onderwerpen en verwerkt in een samenvatting van cliënten, verwanten en medewerkers/vrijwilligers.

Speerpunten

In een klankbordsessie met verwanten, vrijwilligers en medewerkers zijn de resultaten van de vragenlijsten besproken, waarna er in co-creatie drie speerpunten voor 2023 zijn bepaald:

- passend aanbod en maatwerk voor de (veranderende) doelgroep van de regio
- goede basiszorg in samenhang met stabiliteit in de teams
- goede samenwerking en communicatie in de driehoek cliënt-verwant-medewerker

Het regioplan 2023

In september 2022 is het concept regioplan 2023 en de bijbehorende begroting opgesteld. De inhoud van het regioplan is afgestemd op de strategiebrieven 2023 van Koraal, actuele ontwikkelingen binnen onze regio en de maatschappij. En op de wensen en ervaringen van cliënten, verwanten, vrijwilligers en medewerkers. De speerpunten die uit de vragenlijsten en klankbordsessie zijn voortgekomen, zijn niet als afzonderlijke jaardoelen opgenomen in het regioplan 2023. Er is afgesproken dat deze speerpunten als kader leidend zijn voor het opstellen én uitvoeren van de jaardoelen 2023. Met als doelstelling uitvoering geven aan de gezamenlijke uitgangspunten: een mooi leven voor cliënten en leerlingen, mooi werk voor medewerkers en een gezonde organisatie.

Rust en balans

Regio Parkstad werkt in 2023 doelgericht aan goede kwaliteit van zorg voor cliënten, passende randvoorwaarden voor medewerkers om hun werk uit te voeren en een gezonde bedrijfsvoering. Dit betekent dat de regio in 2023 de focus legt op rust en balans in de regio en wat ervoor nodig is om dit te bereiken. Op uiteenlopende vlakken zijn we aan de slag gegaan met het opstellen en uitvoeren van verbeteracties. De eerste resultaten hiervan zullen binnenkort al zichtbaar zijn. Daarnaast kijken we al vooruit naar de doelen die we in 2024 willen bereiken. De regio zal het ontwikkelen en implementeren van nieuwe concepten en de doorontwikkeling van bestaande processen, waar mogelijk pauzeren. Hiermee levert regio Parkstad een realistisch regioplan, zodat we ook kunnen nakomen wat we met elkaar afspreken.

Hoe verder?

Het concept regioplan en begroting 2023 ligt nu ter advies en vaststelling voor aan de medezeggenschapsorganen van regio Parkstad en de Raad van Bestuur van Koraal. Na de vaststelling kunnen we de complete inhoud vertalen naar concrete uitvoeringsplannen. Afhankelijk van het onderwerp zullen cliënten, verwanten, vrijwilligers en medewerkers uiteraard worden betrokken bij de uitvoering van de jaardoelen. ■

We gaan in 2023 doelgericht werken aan goede kwaliteit van zorg voor cliënten, passende randvoorwaarden voor medewerkers om hun werk uit te voeren en een gezonde bedrijfsvoering. Dit betekent dat de regio in 2023 de focus legt op rust en balans.

→ Carnaval 2023

CV de Bieskes, de carnavalsvereniging van Koraal regio Parkstad, heeft een feestelijk seizoen achter de rug met een prachtig prinsenpaar. Prinses Ramona en Prins Mario waren het stralende middelpunt van alle activiteiten. Alaaf!

↑ Tijdens een spetterend feest werden Prins Mario en Prinses Ramona eind januari voorgesteld als het nieuwe prinsenpaar van CV de Bieskes. In een volle zaal met cliënten, begeleiders en familie werd er gezongen, gedanst en de polonaise gelopen.

↓ Tijdens de proclamatie, het artiestengala en het bal kon er genoten worden van live optredens die de hele grote zaal op de kop zetten. Elke keer weer werd er gelachen en gedanst, maar er werd ook gesjoekeld en veelvuldig de polonaise gelopen.

↑ Heel bijzonder was de grote receptie, waarbij talloze carnavalsverenigingen uit Landraaf en omgeving een bezoek brachten aan de centrumlocatie in Landgraaf om ons prinsenpaar te decoreren en feliciteren. Echt een mooi voorbeeld van participatie!

← Koraal Media organiseerde een gezellige kien-middag die helemaal in het teken stond van carnaval. Cliënten van Koraal-locaties Parkstad én Maasveld konden via een live verbinding deelnemen en allerlei mooie prijzen winnen. Zo waren er die middag meer dan 140 cliënten tegelijkertijd aan het kienen via de televisie, de smartphone of de tablet.

→ Carnaval 2023 zit er inmiddels weer op. Wat was het ook dit jaar weer een feest. Graag willen we nog even de gelegenheid aangrijpen om iedereen te bedanken die het grote genieten mogelijk heeft gemaakt: het prinsenpaar, alle artiesten, de bezoekers, alle vrijwilligers en de enthousiaste achterban. En natuurlijk de cliënten van Koraal Media die een kleurplatenwedstrijd voor carnaval organiseerden. Ontzettend bedankt!

Drie nieuwe leden van de bewonersraad vertellen over wat hen beweegt

Afgelopen zomer is de nieuwe bewonersraad van Koraal regio Parkstad gestart. Na een officieel sollicitatiegesprek met de voorzitter van de oude bewonersraad en een lid van de verwantenraad zijn acht kersverse leden met veel enthousiasme aan de slag gegaan.

Tijdens de vergaderingen schuiven vaak gasten aan die graag willen weten hoe de bewonersraad over bepaalde onderwerpen denkt. Ook komen er geregeld gasten die op verzoek van de bewonersraad iets komen uitleggen. Bijvoorbeeld waarom er tegenwoordig meer ZZP'ers worden ingezet, terwijl cliënten aangeven dat ze juist behoefte hebben aan bekende gezichten op de groepen. Andere onderwerpen waar de bewonersraad aandacht voor heeft zijn: de strategie langdurige zorg, de evenementenkalender, de Wet zorg en dwang, het regioplan, de begroting, gedragswetenschappers en de invulling van de nieuwe cliëntmedezeggenschap. De mening van de bewonersraad over deze onderwerpen is verwerkt in de adviezen en instemmingen van de cliëntenraad van Koraal Regio Parkstad.

Om ook een gezicht te geven aan de nieuwe bewonersraad stellen de eerste drie leden zich graag aan u voor.

Guido Hamers

"Ik zit in de bewonersraad, omdat ik het belangrijk vind om mee te beslissen over dingen voor cliënten. De leden van de bewonersraad hebben mij als voorzitter gekozen. Ik heb heel hard geschreeuwd toen ik dat hoorde, zo blij was ik! Ik open en sluit de vergaderingen met de voorzittershamer. In de vergadering zorg ik ervoor dat iedereen aan de beurt komt. De rest van de week werk ik bij de technische dienst en bij de boerderij van Op de Bies. Maar ook bij Slot Schaesberg en bij Camping de Watertoren. Ik woon bij Koraal in Kerkrade."

Ik vind het belangrijk om te vergaderen over:

"Dat er een BHV-cursus komt voor bewoners en jongeren. Als er iets gebeurt, moeten wij ook weten wat we moeten doen."

Ik ben heel trots op:

"Het Regenboog Festival van vorig jaar. Het was mijn wens om zo'n feest te organiseren en dat heb ik vervolgens samen met afdeling R&V geregeld. Het was het eerste Regenboogfestival voor mensen met een verstandelijke beperking in Nederland!"

Jelle Koopmans

"Mijn stem laten horen. Dat vind ik belangrijk en daarom zit ik in de bewonersraad. Samen de discussie voeren over dingen die goed gaan, maar zeker ook over knelpunten. Over dingen die ik van anderen hoor en dingen die ik zelf ervaar. De bewonersraad heeft mij gekozen tot reservevoorzitter. Ik werk bij Koraal Media en logeer regelmatig in Kerkrade."

Ik vind het belangrijk om te vergaderen over:

"Het feit dat mensen met een leesbeperking ook recht hebben op informatie. Daarom ben ik ambassadeur van het VN-verdrag Handicap. Het laten voorlezen van informatie op websites of dingen die iemand per mail krijgt is belangrijk als je niet of niet goed lezen kunt. Ik vind het belangrijk dat er op de website van Koraal een voorleesfunctie komt. Zeker omdat Koraal werkt voor mensen met een handicap die vaak niet goed kunnen lezen."

Ik ben heel trots op:

"Mijn website pcleesmevoor.nl, waar een overzicht staat van gemeenten en organisaties die een voorleesfunctie op hun website hebben."

Petra Consten

"Ik heb al veel ervaring met vergaderen in de bewonersraad, omdat ik bij Koraal locatie Maasveld ook in de bewonersraad heb gezeten. Toen ik bij Koraal in Kerkrade ben gaan wonen, heb ik me meteen opgegeven voor de bewonersraad van Koraal regio Parkstad. Ik werk een paar dagen in 't Winkeltje van Op de Bies. Daar vind ik het erg leuk. De rest van de dagen ben ik op de groep. Mijn familie en vriendinnen bij Maasveld zijn heel belangrijk voor mij."

Ik vind het belangrijk om te vergaderen over:

"Dat cliënten meer kunnen meepraten. Dat ze meer leuke dingen kunnen doen, dat er meer leuke dagbesteding komt. Veilig wonen vind ik ook heel belangrijk. Bewoners moeten zich bijvoorbeeld ook veilig voelen in de nacht."

Ik ben heel trots op:

"Dat ik in de bewonersraad zit, een eigen mening heb en die goed kan vertellen. Verder dat ik vrij zelfstandig ben en mijn eigen pillen mag beheren. En ook dat ik leuke dingen knutsel en mooie kleurplaten kleur."

→ Luisteren naar moeilijk verstaanbaar gedrag

"Noah, ik ben altijd dicht bij jou. Ook al ben ik niet altijd bij je in de buurt."

Hij blies onlangs elf kaarsjes uit. "Door een zeldzame chromosoomafwijking was al voor zijn geboorte duidelijk dat Noah zou worden geboren met een verstandelijke beperking", vertelt moeder Saskia. "In zijn eerste levensjaren woonde hij gewoon thuis. Als ouder probeer je je kind een fijne opvoeding te bieden, maar naarmate hij opgroeide werden ook zijn zorgvragen groter. Noah kon zich nauwelijks uiten, omdat zijn spraakvermogen achterbleef. En frustraties uitte hij op een gegeven moment steeds vaker in schoppen en slaan. Thuis liep de spanning op. Totdat het moment daar was waarop ik tegen mezelf zei: dit red jij niet meer. Jij hebt hulp nodig! Vooral omdat ik ook mijn eigen uitdagingen heb in het leven. Je kunt als ouder nog zo je best doen, maar als de problemen zich opstapelen, dan is het gewoon heel pittig."

Noah kwam via verwijzers voor het eerst bij Koraal locatie Op de Bies terecht in 2017. "Toen was hij vijf", vertelt begeleider Judith Hermsen. "Hij kwam binnen via een crisisplaatsing. Niet lang daarna kon hij doorstromen naar een woongroep die speciaal werd opgezet om in te spelen op de behoeften van jongens en meisjes zoals Noah: de kinderbehandelgroep. Bij

Noah begonnen we met het bieden van een duidelijke structuur. Op een gegeven moment betrokken we Saskia daar ook bij en gaven we haar handreikingen om de structuur die Noah nodig had door te trekken in de thuissituatie. Na verloop van tijd ging hij weer eens een nachtje thuis logeren, daarna nog een nachtje in de week erbij en zo bouwden we het rustig op." Saskia vult

aan: "Het voelde goed om Noah de duidelijkheid te kunnen geven die hij nodig had. Daar gebruikte ik bijvoorbeeld picto's voor. En Noah bewust belonen om positief gedrag te stimuleren werkte ook goed. Er boven op blijven zitten kostte me veel energie, maar omdat Noah overdag naar speciaal onderwijs ging, was het te doen."

Afstand nemen en toch dichtbij blijven

Door de uitbraak van corona in 2020 kon Noah niet meer dagelijks naar school. "Van de ene op de andere dag was hij de hele dag thuis", gaat Saskia verder. "Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Dat vroeg zo ontzettend veel van mij dat ik het overzicht opnieuw verloor. Met veel verdriet heb ik toen gevraagd of Noah weer bij Op de Bies kon gaan wonen." Sindsdien verblijft hij weer bij de kinderbehandelgroep. Saskia komt nu twee keer per maand op bezoek, samen met haar nieuwe man Frank. "Ik mag vaker langskomen, maar ik kies bewust voor twee keer per maand. Meer kan ik niet aan, omdat elk bezoek eindigt met een afscheid. Maar gelukkig zijn er andere manieren om contact te houden. Zo beeldbellen we bijna dagelijks. Laatst zat ik 's avonds op de bank en dacht ik: Noah zal nu wel slapen. Maar toen kreeg ik nog een appje van de begeleiders met foto's van wat hij die

dag had gedaan. En de tekst: mama ik zie je morgen weer. Dan is hij toch heel dicht bij me!"

Noah maakt meters

Hoe is het nu met Noah? "Hij heeft grote stappen gezet", vertelt Judith. "Vooral op het gebied van communicatie. Noah kan weliswaar niet praten, maar hij kan zich wel steeds beter verstaanbaar maken.

Bijvoorbeeld met gebaren." Om zich daar verder in te ontwikkelen, krijgt hij logopedie, hier en op school. Ook maakt hij meters op het gebied van zelfredzaamheid. Vroeger kon hij niet alleen spelen, nu kun je hem gerust een half uur tot een uur alleen laten om zijn kamer. Waar het binnen spelen eerder vooral gericht was op beeldschermen, doet hij nu veel meer. Zo is hij verzot op spelletjes."

Een ander belangrijk ontwikkelpunt is omgaan met gedrag. Judith: "Noah blijft een gifkikkertje. Iets wat vaker opspeelt als er bijvoorbeeld geen bekende gezichten in de buurt zijn. Voor hem is in conflict zijn ook niet fijn en daarom hebben we veel aandacht voor het ombuigen van ongewenst gedrag in iets positiefs. Zo zoeken begeleiders bewust de communicatie op als er sprake is van agressie. Soms lost Noah uit de moeilijke situatie halen en de prikkels te verminderen al veel op. Als de rust is wedergekeerd en hij weer in een positieve vibe zit, staat Noah er ook open voor dat wij iets proberen uit te leggen over oorzaak en gevolg."

Meer willen betekenen

Hoewel Judith begeleider is bij Koraal, is ze niet de persoonlijk begeleider van Noah. "Dat ben ik wel heel kort geweest, maar ik ken hem vooral vanuit mijn rol als vrijwilliger. Ik leerde Noah kennen toen ik bij de naburige woongroep werkte. Dan kom je bij elkaar over de vloer en wissel je ervaringen uit. Toen zag ik dat het voor Noah best wel eens goed zou kunnen zijn om iemand te hebben die hem kan helpen met sommige dingen wanneer hij niet bij Op de Bies is. In overleg met zijn begeleiders, zijn voogd en Saskia ben ik sindsdien zijn persoonlijke maatje."

Judith Hermesen: "Ik wilde meer voor Noah kunnen betekenen. In overleg met zijn begeleiders, voogd en moeder werd ik zijn persoonlijke maatje."

Noah gaat tegenwoordig niet meer alleen naar het huis waar zijn moeder en nieuwe vader wonen. "Nu ga ik met hem mee op huisbezoek bij Saskia en Frank", licht Judith toe. "Bijvoorbeeld als er een verjaardag is.

Om op die manier de wereld van Noah toch wat groter te houden. Zodat niet al zijn contactmomenten op de groep plaatsvinden." Saskia vult aan: "Ik noem Judith altijd de bonusmama van Noah. Dat klinkt misschien gek, maar zo voel ik het wel. Net zoals ik voel dat Noah nu echt een vader heeft. Laatst tikte hij op een spraakcomputer 'Papa' in en toen keek hij naar Frank. "Je merkt dat Noah heel erg naar hem toe trekt", vult Judith aan. "Als we op huisbezoek zijn, dan vraagt hij Frank bijvoorbeeld bewust of ze samen een spelletje kunnen spelen."

Alles dat hij kan krijgen

"Waar wij wonen, dat noemen we als we bij Noah zijn niet meer thuis", vult Saskia aan. "Op de Bies is nu zijn thuis. Hij woont hier en als het goed is, zal hij hier ook blijven. Hier voelt hij zich fijn en veilig. Dat betekent niet dat ik het er niet vaak moeilijk mee heb. Als ik hem in zijn buurt ben, mis ik hem heel erg. Maar het geeft me ook rust wanneer ik me bedenk dat hij hier goed wordt ondersteund. Dat hij hier alles krijgt dat hij kán krijgen. Onder de streep ben ik gewoon heel dankbaar dat er bij Koraal zo goed voor Noah wordt gezorgd. En vooral ook dat Judith er zo betrokken in staat. Ze hoort gewoon bij onze familie!" ■

Imre en Samantha groeien mee in werk dat bij hen past

De manier waarop we de hulpvragen van bewoners in de langdurige zorg beantwoorden verandert. Aan de ene kant blijven we ons inzetten voor het verder verbeteren van de zorg en ondersteuning die we bieden aan cliënten, hun ouders en andere mensen uit hun omgeving. Zodat de regie zoveel als mogelijk bij hent ligt en ze het leven kunnen leiden waar ze zelf voor kiezen. Aan de andere kant komen er voortdurend uitdagingen op ons pad. Het vinden van genoeg gekwalificeerde medewerkers die ondersteunen om dromen waar te maken, wijzigingen op het gebied van wet- en regelgeving en toenemende administratieve taken zijn hier bekende voorbeelden van. Koraal wil ervoor zorgen dat medewerkers binnen dit landschap van veranderingen hun ruimte kunnen blijven pakken. Zodat ze het werk kunnen doen waar ze ooit voor hebben gekozen. En zodat ze zich kunnen ontwikkelen op een manier die bij hen past. Op dat gebied doorlopen we als organisatie momenteel een groeiproces.

→ Imre, Anne en Samantha

Binnen het groeiproces dat Koraal momenteel doormaakt is er veel aandacht voor de persoonlijke groei van medewerkers. Soms kom je erachter dat je na een tijdje wel eens je horizon zou willen verbreden. Binnen Koraal zijn er dan voldoende mogelijkheden om door te stromen naar een andere functie. Soms kom je

er ook achter dat je bij het uitvoeren van je dagelijkse werkzaamheden over je eigen grenzen bent gestapt. Dat je als het ware eerst jezelf tegen moet komen voordat het duidelijk wordt dat je in bepaalde dingen heel goed bent en dat je bij andere zaken wel wat hulp kunt gebruiken. Ook dat besef is ontwikkeling.

Tegenslag is een kans

Gelukkig kun je in dergelijke situaties ook op collega's terugvallen. Imre Meijers en Samantha Habets waren collega's bij een buitenwoning van Koraal regio Parkstad in Simpelveld. Wat in de ogen van sommigen een tegenslag is, zagen zij juist als een kans om te bouwen aan iets nieuws. Waarbij ze in hun werkomgeving opnieuw in hun eigen kracht kwamen te staan. Imre: "Ik voelde dat ik toe was aan een nieuw avontuur, bij

voorkeur met een andere doelgroep. Na een aantal gesprekken met een coach en het aftasten van enkele opties buiten Koraal kwam ik in contact met collega's van Team Thuisondersteuning. Ik was enthousiast en maakte niet lang daarna de overstap. Binnen de regio dus. Maar naarmate het vertrek bij de woongroep dichterbij kwam, merkte ik aan mezelf hoe belangrijk ik het vond om met een goed gevoel weg te gaan. Ik wilde de overstap maken met alle zaken op orde, ik wilde mijn kennis aan collega's overdragen omdat ik degene was die het langst werkte op de groep."

Samen sta je sterk

De wens van Imre was een uitkomst voor Samantha. Zij keerde op dat moment namelijk weer terug na een periode van afwezigheid. "Door veranderingen op de groep en de complexe zorgvragen van de bewoners die we ondersteunden kreeg ik op een gegeven moment last van burn out-verschijnselen. Kijk, mijn hart ligt gewoon bij het bezig zijn met de cliënten. Administratief kan ik ook wel uit de voeten, maar toen de druk op de groep toenam en er steeds meer spanning in mezelf opbouwde merkte ik dat ik dichtsloeg als ik achter een computer zat. Echt niet fijn. Ik kwam thuis te zitten, maar daar kwamen de muren op me af.

Eigenlijk wilde ik het liefst weer met cliënten aan de slag. Dat gaf ik aan bij mijn leidinggevende en stap-voor-stap heb ik mijn uren toen weer opgebouwd. Eerst bij de dagbesteding, daarna op de groep. Ik vond het prettig dat Imre er toen voor me was. Ze is een bekend gezicht en maakte het voor mij eenvoudiger om terug te keren. Vooral omdat ze ook heeft geholpen met het wegwerken van de achterstand op administratief gebied. Daardoor kon ik weer beginnen met een schone lei."

→ Anne: "Ik vind het heel fijn op de groep. Zo help ik graag mee, bijvoorbeeld met borden klaarzetten of de vaatwasser invullen. Op woensdag ga ik naar De Kornviten van Koraal in Lemiers. Daar maak ik de tafels schoon en breng ik het eten en drinken dat de gasten hebben besteld naar de tafels. Ik vind het ook leuk om te dansen. Op de woongroep en helemaal als mijn vader me naar de dansles brengt!"

Bouwen aan een mooie toekomst

Imre heeft het inmiddels heel erg naar haar zin bij Team Thuisondersteuning: "Ik geniet van de vrijheid die mijn huidige baan biedt. Nu beantwoord ik zorgvragen bij mensen thuis. Je speelt echt in op de persoonlijke situatie van cliënten en hun ouders." Ook Samantha zit weer lekker in haar vel. "We zijn gaan bouwen aan een sterk team. Waarbij communicatie en veiligheid belangrijke punten zijn. Dat doen we niet alleen, dat doen we samen met de verwanten van onze bewoners. Zo hebben we onlangs een bijeenkomst georganiseerd voor iedereen die aan de groep is verbonden en hebben we een ideeënbus geïntroduceerd. Verwanten kunnen zo ideeën aandragen en die bespreken we vervolgens wekelijks in het teamoverleg. We gaan er echt voor om die

vragen zo snel mogelijk op te pakken, zodat ouders zien dat we er ook echt iets mee doen. Verder is het individuele contact met verwanten verbeterd. Neem Anne. Ik stuur bijna elke dag een verslagje en een foto van wat ze heeft gedaan naar haar ouders. Voor hen is het gewoon fijn om mee te krijgen wat hun kind die dag heeft meegemaakt. Dat maakt het ook makkelijker om bijvoorbeeld te vragen: zou u Anne naar de dansles kunnen brengen? Met onze huidige personele bezetting is het gewoon niet mogelijk om dit er ook nog bij te doen. We merken dat ouders daar meer in mee beginnen te denken. En dat is geweldig, want daardoor maken we uiteindelijk meer mogelijk voor onze bewoners. Daar doen we het per slot van rekening voor!" ■

Samen aan de Biesbank werken voor meer verbondenheid

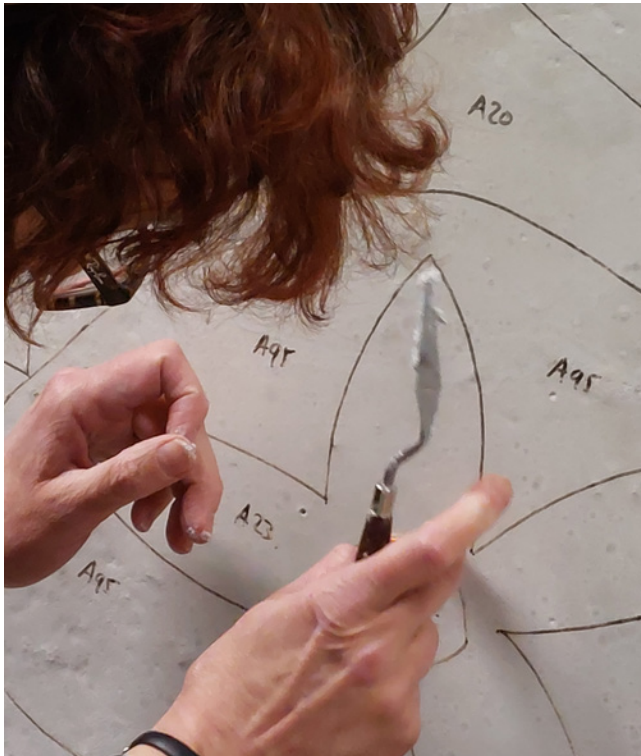
Meedoen maakt je wereld groter! De Biesbank is het meest recente voorbeeld van wat we binnen Koraal regio Parkstad ondernemen om het contact tussen onze cliënten en de buitenwereld verder te stimuleren. Maar wat is het? De Biesbank is een betonnen bank die is voorzien van een unieke afbeelding, die momenteel door onze cliënten wordt beplakt met honderden, misschien wel duizenden mozaïeksteentjes. Als de bank straks klaar is, plaatsen we deze aan de voorkant van de centrumlocatie in Landgraaf, bij de verkeerslichten aan de Hereweg. Voorbijgangers kunnen de bank gebruiken om even te rusten tijdens hun wandeltocht en tegelijkertijd een praatje aan te knopen met onze cliënten.

De invulling van participatie begon door aan onze cliënten te vragen of ze een ontwerp wilden maken voor de Biesbank. Evelien van Galen is de gelukkige winnaar van die ontwerpwedstrijd en dat betekent dat haar tekening nu de Biesbank siert. Zij mocht ook het eerste mozaïeksteentje plakken. Sinds dat officiële moment wordt er flink doorgepakt en doorgeplakt. Het aanbrengen

van de steentjes is leuk, maar tegelijkertijd ook best lastig voor sommige cliënten. Door de krachten te bundelen kan iedereen zijn eigen bijdrage leveren: sommige cliënten halen de steentjes van de aangeleverde matjes, andere sorteren ze op kleur. En dan zijn er natuurlijk ook nog specialisten die heel goed zijn in steentjes knippen, op de plaats leggen en vasthouden.

Waarom een Biesbank?

Het doel van de bank is het geven van een impuls aan de sociale verbondenheid en participatie tussen cliënten, medewerkers en buurtbewoners. Want cliënten hebben aangegeven dat ze graag meer contact met de buurtbewoners zouden willen hebben. Graag zien we locatie Op de Bies als een gewone wijk binnen de gemeente Landgraaf

en is de sociale verbondenheid tussen cliënten en andere bewoners van de gemeente gelijk als die in andere wijken. Een leuke bijkomstigheid van de bank is dat we straks als resultaat een kleurrijk kunstwerk hebben waar vele lokale handen aan gewerkt hebben.

In maart zijn we gestart we met het plakken van de mozaïeksteentjes op de Biesbank.

Soms werken we aan de bank onder de werktijden van de cliënten van Op de Bies, maar soms gaan we ook in de avonden aan de slag. De Biesbank staat nu binnen in één van de werkruimtes van de Leerwerkplaats van Op de Bies (Hereweg 171). Benieuwd? Kom gerust een keertje kijken of maak een afspraak. Dan zorgen wij ervoor dat de koffie en thee klaar staan! ■

Ook een steentje bijdragen?

Wil jij ook een steentje bijdragen aan dit leuke project en samen met cliënten aan de slag gaan? Neem dan contact op met Gerdien Zwartkruis via gmollema@koraal.nl

"Omarm jezelf en geloof in je eigen kracht!"

Monique Dohmen-Oostwegel begon ooit als stagiaire bij locatie Op de Bies en keerde na het afronden van haar opleiding met veel plezier terug. Inmiddels is de tijd dertig jaar opgeschoven en is ook de wereld om ons heen veranderd. Een mooi moment om terug te blikken en tegelijkertijd vooruit te kijken. Welk advies zou Monique met de kennis van nu willen geven aan haar 30 jaar jongere ik? "Omarm wie je bent", is haar antwoord. "Ons werk blijft veranderen, maar uiteindelijk zal het altijd blijven draaien om cliënten en hun gezinnen. Als je in jezelf gelooft en vertrouwt op je eigen kracht, dan lukt het altijd om een verschil te maken in het leven van de mensen die vertrouwen op jouw ondersteuning."

Op de Bies is gewoon een heel belangrijk deel van mijn leven”, bekent Monique. “Na mijn opleiding begon ik op de centrumlocatie, later stroomde ik door naar de buitenwoningen en daarna ging ik aan de slag in de ambulante ondersteuning. Cliënten en gezinnen helpen in de thuissituatie. Eerst een jaartje bij de Intensieve Thuisbehandeling, daarna bij wat nu is uitgegroeid tot Team Thuisondersteuning. In de afgelopen tien jaar zijn we wat ondersteuning betreft van twaalf naar meer dan vijftig gezinnen gegaan. Daar ben ik gewoon heel erg trots op. Dat we dat samen voor elkaar hebben gekregen.”

Investeren in een team

“Het welzijn van de cliënten staat voorop. Maar ook het welzijn van het team is belangrijk”, zegt Monique. “Als senior begeleider bij Team Thuisondersteuning heb ik daar een belangrijke rol in. Ik wil dat collega’s lekker in hun vel zitten. Dat ze binding voelen met hun werk en de doelgroep en dat ze bij ons willen blijven werken. Er zijn altijd twee medewerkers gekoppeld aan de gezinnen die we ondersteunen. Maar in de praktijk ben je doorgaans alleen aan de slag in de thuissituatie van iemand anders. Je kunt je voorstellen dat het dan belangrijk is dat je je als medewerker gesteund voelt in je werk. Laatst zei één van mijn collega’s: “Ik werk dan wel alleen,

maar ik voél me nooit alleen.” Dat vond ik zo’n mooi compliment. En het is waar, want als er een lastige situatie is, dan is er binnen ons team altijd een collega die meteen terugbelt. Als je een moeilijke casus wil bespreken, is er altijd iemand beschikbaar. Het is gewoon fijn om te weten dat je altijd kunt terugvallen op mensen die met je meedenken en er voor je zijn.”

Kijken bij de burens

“Ik werk nu dertig jaar voor Koraal. In die tijd heb ik nooit ergens anders gesolliciteerd, omdat er binnen de organisatie altijd wel weer een nieuwe kans voorbij kwam. Bij de burens kijken of het gras daar groener is, dat komt niet eens in me op. Ik hoor hier gewoon thuis.

Hier kan ik mijn persoonlijke doelen verwezenlijken, de dingen die echt belangrijk voor me zijn. En ik krijg er gewoon heel veel voor terug: elke keer weer een nieuwe kans om mezelf te ontwikkelen en het meest belangrijk: die knuffel van een cliënt en die dank-je-wel van een ouder.”

Erkenning en waardering

“Laatst stond ik in de supermarkt en tikte iemand me op mijn schouder. Ken je me nog? Natuurlijk kende ik hem. Op dat moment stond hij voor me als een kerel, maar tien jaar daarvoor was hij nog een jongetje in een kwetsbare thuissituatie. Ik kwam vaak bij hem over de vloer en we deelden in die tijd lief en leed. Op een gegeven moment hield onze ondersteuning op. Later hoorde ik dat zijn moeder was overleden, waardoor zijn leven van de één op de andere dag opnieuw veranderde. Wat me van ons gezamenlijke moment in de supermarkt is bijgebleven, is dat hij zonder schroom contact met me zocht. Dat hij mij herkende in een wereld van voorbijgangers. En dat hij het ook prettig vond om samen herinneringen aan vroeger op te halen. Voor hem was dat een soort van erkenning voor dat deel van zijn leven. En voor mij was het de bevestiging dat ik voor iemand een verschil heb gemaakt. Dat is pas waardering voor je werk!” ■

Elk kind verdient de kortste weg naar de beste toekomst

Het Zonnehuis is een kinderbehandelgroep van Koraal in Simpelveld. Hier worden kinderen van 5 tot 12 jaar met allerlei soorten problematieken tijdelijk opgenomen om samen met zorgprofessionals en belangrijke mensen uit de eigen omgeving te werken aan hun toekomst. Iedereen zal zich kunnen voorstellen dat de uithuisplaatsing en de opname op de groep een ingrijpende ervaring is. Voor een kind en voor de ouders. Koraal werkt vanuit de principes van Trauma Informed Care (TIC) en de inhoudelijke gedachte van 'Het liefst thuis... en anders zo thuis mogelijk.' In sommige situaties is een opname door een opeenstapeling van gebeurtenissen echter onvermijdelijk. Om de traumatische impact van een opname zoveel mogelijk te beperken is Het Zonnehuis anderhalf jaar geleden met een nieuwe werkwijze gestart. Met als doel om de opnameduur te verkorten (maximaal 9 tot 12 maanden) door de behandeling te intensiveren en uiteindelijk toe te werken naar een thuisplaatsing. Als een thuisplaatsing niet mogelijk blijkt, kunnen de kinderen doorstromen naar een minder intensieve vorm van zorg, zoals een pleeggezin of gezinshuis. De werkwijze die is ontwikkeld bij Het Zonnehuis blijkt inmiddels zo succesvol dat deze ook door de overige jeugdhulp-groepen van Koraal regio Parkstad wordt overgenomen.

"Ik gun het elk kind om thuis te kunnen blijven wonen in plaats van op een behandelgroep zoals Het Zonnehuis", zegt GZ-psycholoog Kim van der Sluijs. Twee jaar geleden startte ze met het uitwerken, uitvoeren en opvolgen van de nieuwe werkwijze. "In Nederland werken

we gelukkig steeds meer vanuit de gedachte 'thuis, ténzij...!' Dat neemt niet weg dat er altijd gezinnen zullen blijven bestaan die een beroep moeten doen op onze residentiële zorg. Bijvoorbeeld door een crisissituatie, door het volledig vastlopen van de thuissituatie

of vanwege andere zwaarwegende redenen. Als opname uiteindelijk de enige optie is, dan vind ik dat wij er alles aan moeten doen om die opname zo kort mogelijk te laten duren. Een opname is immers een ingrijpende levensgebeurtenis. Uit wetenschappelijk

onderzoek blijkt daarnaast dat het effect van residentiële behandeling na 9 tot 12 maanden fors afneemt."

Emotionele dag

Kim omschrijft de impact die een opname op een kind kan hebben: "Eefje was zes toen ze vanuit de thuissituatie bij Het Zonnehuis kwam. Ze was heel erg verlegen, dus kroop ze meteen weg achter de benen van mama toen ik me voorstelde. "Ik denk dat jij... Trees heet", zei ik. Daar moest ze om lachen. "Neehee... ik ben Eefje!" Het ijs was gebroken. Terwijl de medewerkers van de groep een spelletje met haar speelden, hielp ik de ouders met het inrichten van haar kamer. De ouders stelden praktische vragen, maar de overduidelijk voelbare emoties werden niet besproken. Dus maakte ik ze bespreekbaar: "Hoe is het eigenlijk met jullie op deze emotionele dag?" Ze pakten elkaar vast en braken in tranen uit. "Weet je, we hebben echt alles geprobeerd. Echt alles, maar het werd maar niet beter." En ineens was er de ruimte om het gesprek aan te gaan over hoe pijnlijke keuzes rationeel gezien wel de juiste keuzes kunnen zijn."

"Dat maakte het moment waarop de ouders afscheid namen van Eefje niet minder hartverscheurend. Later op de dag liep ik een paar keer naar Het Zonnehuis. Eefje was

→ Kim van der Sluijs

volledig in shock door de drukte op de groep. Zoveel vreemde gezichten, zoveel nieuwe indrukken. Ze uitte geen woord meer en moest zelfs overgeven. 's Avonds was ik erbij om welterusten te zeggen. Ik probeerde haar gerust te stellen door te vertellen dat ik er de volgende ochtend weer voor haar zou zijn."

"Mama? Mama... maaaaaa???" hoorde ik toen ik de volgende ochtend haar slaapkamerdeur opende. De schreeuw om haar moeder raakte me. "Ik ben het, Kim. De mevrouw van gisteren, weet je nog?" Ze keek me versuft aan, totdat er een blik van herkenning was. Ik hielp haar met aankleden en introduceerde haar opnieuw aan de groep. Dat ging al beter. In de dagen die volgden voelde ze zich steeds een beetje meer op haar gemak. Maar ze bleef vragen naar haar ouders. "Wanneer zie ik papa en mama weer?" Toen ze weer naar de groep kwamen, rende Eefje haar ouders tegemoet. En bij het videobellen begroette ze hen steevast met een glimlach van oor tot oor."

De glimlach van Eefje was voor Kim de drijfveer om van de werkwijze bij Het Zonnehuis de nieuwe standaard te maken: "Als uithuisplaatsing écht niet voorkomen kan worden, dan is het aan ons om ervoor te zorgen dat een kind weer zo snel mogelijk kan worden herenigd met het gezin. Hoe? Door de behandeling te intensiveren en het liefst nog voor de opname vanuit een multidisciplinaire bril te bekijken. Door alle benodigde residentiële, ambulante en poliklinische zorg in te zetten. Dat is de werkwijze die we nu binnen Het Zonnehuis hanteren: geen wachtlijsten meer vanaf de start van de behandeling, meerdere hulpvormen tegelijkertijd inzetten en

niet meer uitsluitend het kind als uitgangspunt nemen, maar het hele gezin. Want terwijl het kind bij Het Zonnehuis groepsbehandeling en therapie krijgt, werken we met de ouders aan hun hulpvragen en leerdoelen."

Hoog tempo

"Deze werkwijze vraagt veel van ouders, het kind en de betrokken hulpverleners", licht Kim toe.

"Het tempo van de behandeling ligt namelijk hoog. Bij de intake bespreken we welke dingen goed gaan, maar ook wat de hulpvragen zijn. Samen met de ouders maken we een zorgplan waarin we onder andere beschrijven wat de zorgprofessionals gaan doen, welke therapieën worden ingezet en welke specialisten worden betrokken. Indien nodig wordt er gelijktijdig aan de behandeling een diagnostiektraject gestart om zo snel mogelijk een duidelijk beeld te krijgen van de hulpvragen van het kind.

Gedurende de behandeling stemmen betrokken zorgprofessionals veelvuldig met elkaar af en worden doelen indien nodig bijgesteld."

"Al vrij snel na de opname wordt de 'thuisplaatsing' besproken, waarbij er ook altijd een alternatief plan wordt bedacht voor als het thuis niet lukt. We streven ernaar dat een kind binnen 9 maanden na opname weer tot ontwikkeling is gekomen en dat het weer thuis kan wonen binnen 12 maanden. Als terugkeren in

de thuissituatie niet mogelijk is, dan is het doel om een 'zo thuis mogelijk' alternatief te vinden. Dat wil zeggen dat een kind zo vaak mogelijk bij de ouders is, maar woont in een pleeggezin, gezinshuis of leefhuis. En die opties zijn allemaal meer 'thuis' dan een intensieve behandelgroep. Bij Het Zonnehuis is de gemiddelde behandelduur inmiddels teruggebracht naar 12 maanden. En dat ook nog eens binnen de financiële kaders die van toepassing zijn!"

Vervolgplek

"Het zijn mooie resultaten", zegt Kim.

"Resultaten die worden onderstreept door woorden die ik steeds vaker hoor als een kind onze behandelgroep verlaat. Een moeder zei laatst: "Dankzij Koraal hebben we onze zoon

Tim weer terug. Daar kunnen we jullie niet genoeg voor bedanken. Zijn vader sprak zelfs van 'een wonder'. Nadat hij jarenlang buiten beeld was, heeft hij door de bemiddeling van onze medewerkers nu weer briefcontact met Tim. Met tranen in zijn ogen zei hij onlangs dat hij heel erg uitkeek naar het belmoment dat ze binnenkort zullen hebben. Dat het niet zou lukken om Tim weer thuis te laten wonen werd al vrij snel na de opname duidelijk. Daarom ben ik er wel trots op dat we nu - tien maanden later - een mooie vervolgplek voor hem hebben gevonden in een pleeggezin."

"Ik loop terug naar de groep. Vanavond is het afscheid van Tim. We eten frietjes en sluiten af met cadeautjes. De overige kinderen en de groepsleiders hebben lieve succeswensen voor hem opgeschreven in een boekje. Tim kijkt echter niet heel vrolijk. Wat is er aan de hand? "Ik vind het best spannend om nu écht afscheid te nemen van de groep. Ik heb het hier zo fijn gehad. Maar nu heb ik geen ruzie meer met mama en spreek ik papa zelfs weer!" Na een emotioneel afscheid stapt hij in de auto bij zijn pleegvader. Op weg naar een mooie toekomst. Kim besluit: "En daarom gaan we de werkwijze die we hier bij Het Zonnehuis hebben fijngeslepen ook bij de overige jeugdhulpgroepen binnen Koraal regio Parkstad inzetten. Of ik daar trots op ben? JA ZEKER!" ■